

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Τὰ τολμήματα τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐναντίον τῶν προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ ὅποια ἐξησφάλισαν Νόμοι τοῦ Κράτους καὶ Διεθνεῖς Συνθήκαι, ἐκορυφώθησαν. Ζητεῖ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰ πνευματικὰ δικαστήρια, εἰσέβαλεν εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν ποιμένων καὶ τοῦ ποιμνίου τῶν ζητεῖ νὰ γώσῃ τὴν ἀλλόθρησκον ἐξουσίαν τῆς, ἀπαιτήσατα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδοθείσης Ποιμαντορικῆς τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὸ ἐξῆς τοιαῦται ποιμαντορικὰ, γράμματα δηλαδὴ λαλοῦντα περὶ δογμάτων καὶ σκοποῦντα τὴν στήριξιν τῶν θρησκευτικῶν συνειδήσεων, εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἴσως δὲ καὶ ὑπὸ τὴν βαθεῖαν μελέτην τῆς Α. Σοφολογιότητος τοῦ Σεῖχουλισλάμη. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις φαίνεται διατεθειμένη νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῶν πρωτείων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρωτίστως ἀναγνωρισθέντων καὶ καθιερωθέντων ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ, καὶ καταβιάσῃ αὐτὸν εἰς θέσιν ὑπαλλήλου, καθιερούσα τὴν μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων ἐπικρατοῦσαν τάξιν, ὥστε ὁ ἀρχαιότερος παρὰ τῆς Ὑ. Πύλης ἐμπεπιστευμένος νὰ ἔχῃ τὴν πρωτοκαθεδρίαν.

Τὸ τόλμημα τῆς Πύλης ἔχει ὑψίστην σημασίαν. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δι' αὐτοῦ ἀκριβῶς καὶ μόνου **τελειοῦται ἡ κατὰκτησις τοῦ Γένους**, δὲν λέγομεν ὑπερβολὴν. Τί ἐσχαμιναν αἱ προνομίαι καὶ αἱ τιμαὶ καὶ τὰ προσεῖδα καὶ οἱ τίτλοι Ἐθνάρχου παραχωρηθέντες ὑπὸ τοῦ Κατακτητοῦ εἰς τὸν ἀοίδιμον Πατριάρχην Γεννάδιον τὸν Σχολάριον; Οὐδὲν ἄλλο—ἡ ἱστορία εἶνε ρητὴ καὶ τὰ γράμματα τῶν προνομίων ρητὰ—εἰμὴ ἀποζημίωσιν τρόπον τινα τῆς κατακτήσεως καὶ ἀντιστάθμισμα τῆς ἀφαιρέσεως ἀπὸ τοῦ *Ροῦμ μ.λετι*—τοῦ Ἐθνους τῶν Ρωμαίων—τοῦ Ἐθνους τῶν Ἑλλήνων—τῆς πολιτικῆς Ἐξουσίας.

Εἶνε ὡς ἂν ἔλεγεν ὁ Μωάμεθ εἰς τοὺς Ἕλληνας : Ἐὰν σὰς ἀφαιρῶ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, σὰς ἐγκαταλείπω τὴν πνευματικὴν. Ἐὰν σὰς φρονεύω τὸν Αὐτοκράτορα, σὰς ἀναστήνω τὸν Πατριάρχην.

Καὶ ἦτο τοῦτο δωρεὰ πρὸς τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ

τῶν χειρῶν τῶν ὁποίων ἀπέσπασε τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν; Ἐὰν ἦτο δωρεὰ, ὅπως τὴν ἔδωκεν ὁ Μωάμεθ, ἠδύνατο νὰ τὴν λάβῃ ὁ Χαμίτης. Ὅχι ἦτο λόγος τοῦ Κράτους, ὅπως λέγουσιν ἐν τῇ διπλωματικῇ, ἦτο ἀνάγκη δηλ. πολιτικὴ, διότι ὁ θεμελιωτὴς τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἐπεθύμει νὰ στερεώσῃ τὴν δυναστείαν του καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν στερεώσῃ εἰμὴ ἐὰν παρείχε πλήρη θρησκευτικὴν καὶ πνευματικὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐὰν ὡς δρατὴν κεφαλὴν καὶ θεματοφύλακα τῶν προνομίων τούτων, δι' ὧν ἐζήτησε νὰ περιποιηθῇ τὸ κατακτηθὲν Ἐθνος, δὲν ἐξέλεγε τὸν Πατριάρχην, ὅστις καὶ ἐπὶ τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἦτο τρόπον τινα ὁ Ἀντισταυτοκράτωρ καὶ ἐνίοτε ὁ Ἀρχιαυτοκράτωρ. Οὐδ' εἶχε σβύσει ἡ ἑλληνικὴ αὐτοκρατορία ὅταν προσηυχθῆ ἐντὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας ὁ Κατακτητὴς. Ἐβασίλευεν ἡ δυναστεία τῶν Κομνηνῶν ἐν Τραπεζοῦντι, ἐβασίλευον οἱ Δεσπότες τῆς Ἡπείρου ἐν Ἡπείρῳ, ἐβασίλευον οἱ Φράγγοι εἰς τὸν Μορέαν καὶ τὰς Νήσους. Ὁ Μωάμεθ λοιπὸν ἤθελε νὰ ἀναστήσῃ ἀντιπρόσωπον τοῦ παραδῶσαντος τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν οὐράνιον ἐλευθερίαν καὶ τὸ στέμμα του εἰς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Γένους τελευταίου Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου δι' Ἐκκλησιαστικοῦ Βυζαντινοῦ Ἐθνάρχου καὶ τρόπον τινα νὰ δώσῃ εἰς τὸ Ἐθνος τῶν Ἑλλήνων δι' ἀρχὸν Κωνσταντινοῦ τοῦ Παλαιολόγου τὸν Πατριάρχην Γεννάδιον Σχολάριον.

Ὅλα αὐτὰ ἀνεγράφησαν ἐν φερμανίῳ, δι' ὧν ὁ Πατριάρχης ἀνεγνωρίζετο ἀρχηγὸς ὅλης τῆς κατακτηθείσης χριστιανωσύνης, καὶ τὰ φερμάνια ἐπανελήθησαν εἰς πᾶσαν νέαν ἐκλογὴν Πατριάρχου καὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ συνθηκῶν καὶ ἀνεστηλώθησαν εἰς Χάιτ-χουμαγιὸν καὶ ἐποτίσθησαν δι' αἷματος εἰς τόσους πολέμους καὶ τόσας ἐπαναστάσεις. Ὅταν ἀφωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἐν τινὶ δικαίωματι ἐπίσεν ἡ Πύλη τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐν τοῖς προνομίοις ἃ παρεχώρησεν αὐτῷ ὡς Ἐθνάρχῃ;

Ἀπέναντι τῶν τολμημάτων αὐτῶν τῆς Πύλης καμμία ἄλλη φωνὴ δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ εἰμὴ ἡ ἐπίσημος φωνὴ τῆς Ἑλλάδος. Ὅ,τι θὰ ἐπραττεν ἄλλοτε ἡ Ρωσσία, σφίλει νὰ πράξῃ τώρα ἡ Ἑλλάς. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δύναται νὰ ἀπευθῆν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἀντιπροσώπους τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἀρούμενος πρὸς τοῦτο δικαίωμα καὶ ἐκ τοῦ ὁμοεθνοῦς καὶ ὁμοθρήσκου καὶ ἐκ προγενεστέρων συνθηκῶν καὶ ἐκ τῆς συνθήκης

του Βερολίνου και εκ του Διεθνούς Δικαίου και ως αντιπροσωπεύων το μόνον Κράτος υπερίσχυον και θρησκευτικώς και εθνικώς και ιστορικώς εις την μη καταπάτησιν δικαιωμάτων δι' αίματος κτηθέντων και μόνον δι' αίματος πάλιν δυναμένων η να εξαλειφθού η να εκδικηθώσιν άλλα σβεσθέντα δικαιώματα.

Εν τῇ ἐγκυκλίῳ ταύτῃ δέον να γίνηται αὐστηρὸς και ἐπιτιμητικὸς λόγος και περὶ τῶν ἐν τῇ νεαρᾷ ἡγεμονίᾳ τῆς Βουλγαρίας τελοουμένων παραβιάσεων τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως ἐναντιὸν τῶν Ἑλλήνων διὰ παρανόμου ἀρπαγῆς τῶν ἐκκλησιῶν και τῶν σχολείων τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Ταῦτα πάντα ἐλπίζομεν ὅτι και πρὶν διατυπώσῃ τὸ «Μὴ Χάνεσαι» τὰ ἔχει σκεφθῆ και μελετήσῃ ὁ ἐντιμὸς κύριος Κοντόσταυλος.

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν Κυριακὴν μετὰ μεσημβρίαν ἄμα φθάσῃ ἐκ Μόσχας τὸ τηλεγράφημα τῆς Στέφως τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ διὰ Κέρκυραν μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπασιπιστῶν κυρίων Βάσσου και Ρέινεκ. Ἡ διαμονὴ του ἐν Μονρεπω, ὅ ἐστι μεθερμηνεύμενον τὸ Ραχάτιμου, δὲν θὰ ὑπερβῆ τὸν μῆνα.

Ὁ Ναύαρχος Σαχίνης ἐγάθη! Τὴν ἐπάνοδον τοῦ ναυάρχου και ἀυλάρχου ἐξ Ὀδησοῦ

ἀνέμενον ταχύτερον ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Εἶχαν χάσει λοιπὸν τὴν διεθυσίν του και ἐδέησεν ὁ ὑπασιπιστὴς τῆς ὑπηρεσίας να τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν πρόξενον κ. Βουτσινᾶν ποῦ ὁ Σαχίνης θρίσκειται. Ὁ κ. Βουτσινᾶς εὔρεθεις να ἦνε δυσπρεστημένος με τὸν ὑπασιπιστὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀπῆντησεν εἰς τὸν κ. Καλλίνισκην ὅτι πρὸ δύο ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐξ Ὀδησοῦ, κατευθυνόμενος ἐδῶ. Ὡστε,

Ὁ Ναύαρχος Σαχίνης εὔρεθη!

Εἰσέτι ὑπὸ σκέψιν διατελεῖ τὸ εἰς Βισβιάδεν ταξείδιον τοῦ Βασιλέως διὰ λουτρά· μπορεί και να γίνῃ· μπορεί και να μὴ γίνῃ. Ἄν μεταβῆ, ὁ συνοδευσὼν τὸν Βασιλέα ὑπασιπιστὴς ἔσται ὁ κ. Χαδζῆ Πέτρος.

Ἡ Βασίλισσα κατὰ τὴν ἐπάνοδόν της ἐκ Μόσχας δὲν θὰ διαμείνῃ εἰς Κέρκυραν, εἰμὴ ἴσως κάμειαν ἡμέραν· θὰ παραλάβῃ μόνον τοῦ βασιλοπαιδᾶς μεταβαίνουσα κατ' εὐθείαν εἰς Τατόι.

Χθὲς ὁ Βασιλεὺς με ὄλα τὰ παιδιὰ ἐξέδραμεν εἰς τὸν Ναύσταθμον συνεδευόμενος ὑπὸ τοῖ κ. Χαδζῆ Πέτρος, Κουτσούκου και Καρακατσάνη. Ἐν τῇ ἐπάνοδῳ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὰ ἔξῃ του τοῦ παιδιὰ σὰν καλὸς νοικοκύρης ἐπέβαινε μιᾶς και μόνης ἀμάξης, στρυμωγμένος ἐντὸς τῆς τρυφερᾶς πλάσεως του.

Τί νομίζετε προετοιμάζει ὁ «Παρνασσός»; Ἐκθεσῶν Σκύλων, ἴσως δὲ και γάτων. Πρόεδρος τῆς ἐκθεσεως διορίσθη par droit de naissance et par droit de couquète ὁ κ. Μιστριώτης.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 476)

Ὁ δεσμώτης ἀνύψωσεν ἀποτόμως τὴν κεφαλὴν. — Δὲν με ἀναγνωρίζεις; — Ἰωάννα, Ἰωάννα, εἶπεν ὁ Λυκογιάννης. — Τὴν Ἰωάνναν, ἢ ὅποια σοῦ ὀφείλει τὴν ζωὴν, τὴν ὅποιαν ἐσώσαμεν ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. . . Θὰ τὴν ἐπανίδῃς, τὸ ἐλπίζω, Λυκογιάννη, και θὰ σε εὐχαριστήσῃ. Εἰπέ μοι, Λυκογιάννη, φίλε μου, ἐπιθυμεῖς να ἴδῃς ὡσαύτως και τὴν Ἐρριέττην; — Ἐρριέττην! ἐψιθύρισεν ὁ δυστυχὴς μετὰ τόνου ἀπεριγράφτου τρυφερότητος. — Λυκογιάννη, θὰ ἐπανίδῃς τὴν Ἐρριέττην, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι. Ὁ δεσμώτης ἠτένισε τὸν κ. Λαγγάρδ, ὡσεὶ ἤθελε ν' ἀνα-

γνώσῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Ἐκ τῆς συστολῆς τῶν χαρακτηριστικῶν του κατενόει ἕκαστος ὅτι ἐπὶ μάτην φεῖ! ἠγωνίζετο, να ἀντιληφθῇ.

— Δυστυχὴς θῦμα! εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ ὀδυνηρῶς. Καὶ ἔτεινε τὰς χεῖρας εἰς τὸν Λυκογιάννην. Ὁ δεσμώτης λαβὼν αὐτὰς ταπεινῶς ἔφερεν ἐπὶ τῶν χεῖρων του. — Ἄ! ἡ καρδιά μου συντρίβεται! ἐψιθύρισεν ὁ κ. Λαγγάρδ. Καὶ ρίψας βλέμμα ἐπὶ τῆς θύρας, ἀφοῦ ἤνοιξε τοὺς βραχίονας: — Ἐλθε, ἔλθε, εἶπε. Ὁ Λυκογιάννης, τοῦ ὁποίου τὸ βλέμμα ἀπῆγάγεε λάμψιν εὐτυχίας, ἐννοήσας ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ κυρίου Λαγγάρδ. Ὁ ζάπλουτος ἀνὴρ προσεκόλλησε τὰ χεῖλη ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δυστυχοῦς ἀποκλήρου. Ὁ Λυκογιάννης ἐκλαίεν, ἐνῶ ὁ κ. Λαγγάρδ, ὅστις εἶχε λυγμοὺς πνιγομένους ἐν τῷ λάρυγγί του, ἐφοβήθη ἐκ τῆς σύγκλησέως του. — Μετ' ὀλίγον, φίλε μου, μετ' ὀλίγον, εἶπεν εἰς τὸν δεσμώτην ἐξεληθὼν μετὰ σπουδῆς. Ὁ δεσμοφύλαξ, ὅστις ἀνέμενον ἐν τῷ διαδρόμῳ, ἐκλεισε τὴν θύραν τοῦ κελίου.

Ὁ βουλευτὴς Τρικιάλων κ. Ραδινὸς ἐκτιθεταὶ ὡς ὑποψήφιος Δήμαρχος. Θάκενοθῆ λοιπὸν ἡ θέσις, και μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τίς νομίζετε προαίλειφεται; Ὁ ἀψίχωλος Ἄνδρέας Κουμανοῦδης ὁ Τρομερός.

Μεταξὺ τῶν νέων δημάρχων τῆς πόλεως Μεσολογγίου μετὰ χαρῆς ἠκούσαμεν τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα Βάλβη, υἱοῦ τοῦ μεγάλου πολίτου ἀοιδίμου Βάλβη. Ὁ νέος οὗτος ὑποψήφιος πεπροικισμένος με προσόντα νοημοσύνης και παιδείας ἐξαιρέτα και με χαρακτήρα πολυτίμου, ἐν ἐκκληρονόμησεν ἐκ τοῦ πατρός του, πεποίθαμεν ὅτι ἔχει μέγα μέλλον ἐν τῇ ἐκτιμῆσει και τῇ ἀγάπῃ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ. Ἡ ἐφημερὴς ἡμῶν νεωτεριστικῶν ἀρχῶν πάντοτε και ἐν τοῖς προσώποις και ἐν τοῖς πράγμασι, μεγίστην ἀνακούφισιν τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν και πολιτικῆς ἀθλιότητος θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνισιν νέων προσώπων ἀπηλλαγμένων τῶν ὀληθρίων ἠθῶν τῆς κρατούσης τάξεως, ὅταν μάλιστα τὰ νέα ταῦτα πρόσωπα κατέρχωνται εἰς τὸ στάδιον με τοιαῦτα κεφάλαια προσωπικῆς ἀξίας και οἰκογενειακῆς ὑπολήψεως, οἷα ὁμολογουμένως κέκτῃται ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Βάλβης. Αὕτη εἶνε ἡ ἐκτίμησις τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ νέου τούτου ὑποψηφίου· πεποίθαμεν δὲ ὅτι τοιαῦτη ἔσται και ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἠρωϊκοῦ Μεσολογγίου κατὰ τὰς προσεχέεις ἐκλογάς.

Εἰς τριακοσίας και πλέον πόλεις λειτουργεῖ ἡ θαυμασία Ἐδισώνιος ἐφεύρεσις τοῦ τηλεφώνου. Ἐκ τῶν πρώτων πόλεων, εἰς ἃς εἰσῆχθη ὁ ἀριστουργηματικὸς αὐτὸς τρόπος τοῦ να ὀμιλῆς ἀπὸ τὴν κρεβάτοκάμαρά σου, ἦτις κείται εἰς τὸ ἐν ἄκρον τῆς πόλεως με τὸν φίλον ἢ τὴν φίλην σου, ἦτις κείται εἰς τὸ ἄλλον ἄκρον τῆς

πόλεων, θὰ ἦσαν και αἱ Ἀθῆναι, ἀν δὲν εὔρισκετο εἰς τὰς Ἀθῆνας χονδροειδὲς ἐμπόδιον τοῦ τηλεφώνου—τίς ἄλλος; ὁ κ. Τρικούπης.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος, ὁ συμπαθητικώτατος και προοδευτικὸς συντάκτης τοῦ «Ἀγγελιαφόρου Ἀθηναίων» και διευθυντῆς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶ ἢ ὀρθότερον Ἀβᾶ, και ὁ κ. Νικολόπουλος ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οικονομικῶν, ἀνέλαβον τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ τηλεφώνου εἰς τὰς Ἀθῆνας, συνεννοήθησαν με τὴν Κεντρικὴν Ἐταιρίαν τῶν Τηλεφώνων ἐν Παρισίαις, ἔφεραν σύμματα και μηχανὰς, ἔκαμαν πειράματα ἐπιτυχῆ, ὑπέγραψαν σύμβασιν μετὰ τῆς προκατόγου κυβερνήσεως Κουμανοῦδου, ὅτε δ' ἔμελλον να προκηρύξουν τὴν ἐπιχειρήσιν και να θέσουν αὐτὴν εἰς ἐνεργείαν, εὔρον ἐνώπιον αὐτῶν τὴν διακεκριμένην σχολαστικότητα τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἐννοῦσε να τοὺς σβύσῃ δύο ὄρους ἀπὸ τῆν σύμβασιν, δύο ὄρους πολλὸ λογικοὺς και πολλὸ σπουδαίους, ἀναξίους και να τοὺς ἀναγράψῃ κανεῖς.

Και τώρα ἀντὶ ὑπηρεσίας τηλεφώνου ἐν Ἀθῆναις—διὰ να δεῖξωμεν και ἡμεῖς, ὅτι ἀμερικανίζομεν ὀλίγον ἔχομεν δίκην τηλεφώνου—περιορίζονται δὲ μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὸ Παλάτι και τὰ γραφεῖα τοῦ Σιδηροδρόμου να ἐπωφεληθῶνται τὴν θαυμασίαν ἐφεύρεσιν τοῦ Ἀδισων, ἢ δὲ πόλις να στερῆται τοῦ εὐεργετήματος και τῆς εὐκολίας και τῆς νοστιμάδας αὐτῆς, χάριν εἰς τὸ περιφανὲς καμῆλας πείσμα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μας, φθανοῦντος τοὺς Ἑλληνας του, μὴ τύχη και πάρα πολλὸ πολιτισθῶναι και παύσουν ἀναγνωρίζοντες αὐτὸν ἐξοχον μεγαλοφυῶν, ἀνωτέρων τοῦ Ἐδισων.

Τώρα ὅμως ὅτε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀντὶ τῆς πρώην καμηλοπαρδάλεως ἔχομεν τὸν ὄλον μουσικὴν και συμβιβασμὸν κ. Λομβάρδον, ἐλπίζομεν ὅτι ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῶν δικαστηρίων ἢ ἐπιχειρήσιν θὰ εἰσπηδήσῃ εἰς τὰ σύμματα τοῦ τηλεφώνου, ἐπιτρεπομένου εἰς τοὺς κυρίους

Ὁ κ. Αγγάρδ ἐμειδίασε και ἀνεστέναζε ταυτόχρονως. — Ὁ κύριος εἶνε εὐχαριστημένος; ἠρώτησεν ὁ ὑπκρέτης. — Μάλιστα, καλέ μου Λανδρὸ· τέλος ἤρχισα να ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπιτύχω τοῦ σκοποῦ.

Οὐδεὶς πλέον ἠκούετο θόρυβος ἐν τῇ πόλει και αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον ἀὸ δούξ τῆς Λορραίνης, ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο ἀργά, ἦτο σιωπηλόν. Ὅλα τὰ φῶτα, πλὴν ἐνὸς μόνου, εἶχαν σβεσθῆ ἀλληλοδιαδόχως.

Τὸ μόνον δὲ τοῦτο φῶς, τὸ ὅποιον ἐφεγγε διὰ τῶν παραθύρων, παρὰ τῇ προκεχωρημένῃ ὥρᾳ τῆς νυκτός, ἐφώτιζε τὸ δωμάτιον τοῦ κ. Αγγάρδ.

Ὁ μυστηριώδης προστάτης τοῦ Λυκογιάννη ἔγραφε ἐπιστολάς.

ΠΕ

Η ΑΔΕΛΦΗ ΚΑΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ

Ἐρραῖαν τινὰ πρῶταν ὁ Ραοὺλ Δεσιμαῖζ ἀφίκετο εἰς Βουκουρ, εὐπάρυφος και φαεινός. Ἀναμφιβόλως μετὰ τὰ σοβαρὰ γεγονότα τῶν προηγούμενων μηνῶν, ἐνόμιζεν ἑαυτὸν εὐτυχῆ, ἐπαναβλέπων τὴν μητέρα και τὴν ἀδελφὴν του· ἐν τούτοις δὲν ἤρχετο εἰς τὸν πύργον χωρὶς τῆς ἐλπίδος ὅτι, καθὼς πάντοτε, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἢ ἐξαι-

»Δέξαθε κτλ.»

γουςι μετά δεκαπενθήμερον, μεθ' ὃ ὁ Κζάρος επιστρέφει εἰς Πετρούπολιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ἡ περικοπὴ ἐκείνη ἐν τινι τῶν τελευταίων ἄρθρων σας, — «Ἐάν τὸ Προξενεῖον Θεσσαλονίκης δὲν εἶνε εἰς παραλυσίαν εἶνε ὅμως εἰς ἀδράνειαν» — φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἀντανάκλα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Π. Λογοθέτου, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν τανὺν καθ' ἡμῶν φορὰν τῶν πραγμάτων. Δὲν προτίθεμαι νὰ συνηγορήσω ὑπὲρ τοῦ κ. Λογοθέτου, καθότι ἡ μακρὰ διαμονὴ του ἐν Βιτωλίοις ἄφρσεν ἴχνη, τὰ ὅποια ἀνάγονται εἰς μελέτας περιποιούσας τιμὴν αὐτῷ. Βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ κ. Λογοθέτης προξενεῦον ἐν Θεσσαλονίχ προσεπάθησε νὰ ἐπιφέρῃ βελτίωσιν ὅσον ἐπιτρέπεται εἰς πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐάν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτοπίσῃ πᾶν ὅ,τι ἐκληροδοτήθη παρὰ τῶν προκατόγων, τοῦτο εἶνε ζοφῶδες κεφάλαιον τῆς ἱστορίας τοῦ προξενικοῦ κλάδου, ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι βουλευτοκρατίας. Δέον λοιπὸν νὰ ὦμεν δίκαιοι, καὶ χάριν δικαιοσύνης ἐγγράφησαν αἱ ἀνωτέρω γραμμαῖ.

Μίλων.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

12 Μαΐου

Χθὲς περὶ τὴν 2 μ. μ. ὥραν ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανῶ καφεπώλης Ἀπόστ. Κακαντᾶς ἐν καταστάσει μέθης διατελῶν, ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματός του, ἐπενεγκῶν ἐπὶ τοῦ στήθους του ἑλαφρὸν τραῦμα δι' ἐγχειριδίου.

— Περὶ τὴν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὸ παρὰ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Θεοδώρων ζυλουργεῖον τοῦ Λαζάρου Νταμόρα, ἀπετέφρωσεν αὐτὸ ἐντελῶς. Ἡ προξενηθεῖσα τῷ καταστηματάρχῃ ζῆμια ὑπερβαίνει τὰς 30, 000 δρ. ἡ δὲ αἰτία, ἐξ ἧς προῆλθε τὸ πῦρ, δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Β' τμήματος ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις.

— Περὶ τὸ μεσονύκτιον οἱ στρατιῶται τοῦ Βου Μηχανικοῦ τάγματος Διονύσιος Φλάμπουρας, καὶ Δημ. Κόντος, εἰσβαλόντες βιαίως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου χαμαιτυπεῖον τῆς Κατήγκως Σακελλαρίου, ἐπροξένησαν διαφόρους ταρχαγὰς ἐξῆύρισαν δὲ καὶ ἐρράπισαν τὸν ἀστυνομικὸν κλητῆρα Π. Βασιλείου μεταβάντα ἐκεῖ μετὰ τῆς στρατιωτικῆς περιπόλου πρὸς σύλληψιν αὐτῶν.

— Οὐδεις προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐνταῦθα, μετηνέχθη δὲ εἰς Κάνθαρον ὁ χθὲς ἐκ Πειραιῶς προσελθὼν ἐνταῦθα προσεβλημένος Κ. Κατσούλης, ἐτῶν 18, ἀνεμβολίαστος. — Ἐπίσης οὐδεις προσεβλήθη καὶ ἐν Πειραιεῖ. — Ἀπεβίωσε δ' ἐν Κανθάρῳ ὁ Ἰωάννης Οὐκίνας.

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα 8 μ. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθρον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.

Τρίτη 9 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.

Τρίτη 9 μ. μ. Διὰ Σύρον.

Πέμπτη 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.

» 8 μ. μ. Διὰ Σύρον.

Σάββατον 5 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

Σάββατον 7 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΩΝ

Τὸ παρὰ τὸν Σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀτμοκίνητον **Μακαρονοποιεῖον** καὶ **Ἀρτοποιεῖον** τοῦ κ. Ἀνδρ. Παρασκευοπούλου γνωστοποιεῖ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι κατασκευάζει ἐκ πάστας ἀρίστης ποιότητος ἅπαντα τα στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου ὡς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς, ὥστε ἂς σπεύσωσιν οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκμάθωσι ταῦτα ἐκ τῶν βιβλίων, νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς περιστάσεως λαμβάνοντες ταῦτα εἰς σοῦπαν.

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιας)

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ φιλολογίας παραδίδει δημοταξίτας μαθητὰς μέχρι γ' γυμνασιακῆς 15 φρ. τὸν μῆνα πληρωτέα μετὰ 5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐάν εὐαρεστοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσιν, ἄλλως ἀπέρχονται τοῖς πενεστέροις γίνεται συγκατάβασις. Ὁδὸς Ἀριστείδου, ἀριθ. 13.